

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 9/2011 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi arvonn- lisäverolain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 13 päivänä lokakuuta 2011 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi arvonn-
lisäverolain muuttamisesta (HE 52/2011 vp).

Lakialoitteet

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä seuraavat aloitteet:

- LA 20/2011 vp — Kimmo Tiilikainen /kesk ym.: Laki arvonn-
lisäverolain muuttamisesta (läh. 2.11.2011)
- LA 24/2011 vp — Pirkko Ruohonen-Lerner /ps: Laki arvonn-
lisäverolain 85 a §:n väliai-
kaisesta muuttamisesta annetun lain voi-
maantulosäännöksen muuttamisesta (läh. 2.11.2011)

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- neuvotteleva virkamies Tiina Maisala, valtio-
varainministeriö
- ylitarkastaja Soili Sinisalo, Verohallinto
- liittojohtaja Mikko Hoikka, Aikakauslehtien
Liitto ry
- vt. toiminnanjohtaja Hanna Kaisa Hellsten,
Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto
Kultti ry
- puheenjohtaja Arto Nieminen ja edunvalvon-
tajohtaja Petri Savolainen, Suomen Journalis-
tiliitto ry
- toimitusjohtaja Valtteri Niiranen, Viestinnän
Keskusliitto.

Kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Kirkkopalvelut
- liikenne- ja viestintäministeriö
- Suomen Lehtiapaja Oy
- valtiovarainministeriö.

HALLITUKSEN ESITYS JA LAKIALOITTEET

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan arvonn-
lisäverolakia muu-
tettavaksi siten, että vähintään kuukauden ajaksi

tilattuihin sanoma- ja aikakauslehtiin sovellet-
tava verokanta korotettaisiin 0 prosentista 9 pro-
senttiin.

Esitys liittyy valtion vuoden 2012 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2012 alusta.

Lakialoitteet

LA 20/2011 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan yleisen arvonlisäverokannan korottamista 25 prosenttiin, ruuan arvonlisäveron alentamista 9 prosenttiin sekä kampaamojen ja pienkor-

jaamojen arvonlisäveron pitämistä 9 prosentissa. Aloite liittyy valtion vuoden 2012 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi yhdessä hallituksen esityksen HE 52/2011 vp kanssa.

LA 24/2011 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan, että eräiden työvaltaisten alojen (mm. parturi-kampaamojen, suutareiden ja pienkorjaamojen) alennettua arvonlisäverkantaa koskevaa väliaikaista lakia sovellettaisiin vielä vuoden 2012 loppuun.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta puoltaa hallituksen esityksen hyväksymistä muuttamattomana.

Esityksen tausta

Hallituksen esitys perustuu pääministeri Kataisen hallituksen ohjelmaan, jonka yhtenä keskeisenä tavoitteena on turvata julkisen talouden kestävyys. Valtion tuloja ja menoja on tarkoitus sopeuttaa siinä tarkoituksessa nettomääräisesti yhteensä 2,5 miljardia euroa vuositasolla vuoteen 2015 mennessä. Toimet ovat etupainotteisia, ja sopeutus jakautuu tasan tulo- ja meno-toimenpiteiden kesken.

Hallitusohjelmassa sovitut verotusta koskevat tulotoimenpiteet painottuvat välillisiin veroihin ja kattavat niistä useimmat. Pääosa sovitusta veronkorotuksista on tarkoitus saada voimaan ensi vuoden alusta tai sen aikana. Nyt käsiteltävä esitys on osa tätä kokonaisuutta.

Esityksellä laajennettaisiin siis arvonlisäveropohjaa tilattuihin sanoma- ja aikakauslehtiin, jotka ovat toistaiseksi nollaverokannassa Suomen liittymissopimukseen sisältyvän erivapauden nojalla. Tästä oikeudesta olisi nyt tarkoitus luopua ja siirtää tilatut sanoma- ja aikakauslehdet ensi vuoden alusta alimman, 9 prosentin verokannan piiriin. Verotukea jäisi kuitenkin yleiseen verokantaan verrattuna vielä 14 prosenttiyksikköä. Ehdotettu verokanta on

sama, jota sovelletaan mm. kirjoihin sekä erilaisten kulttuuritilaisuuksien tai museoiden ja muiden vastaavien laitosten pääsymaksuihin sekä televisiomaksuihin. Verokohtelu vastaa myös yleisintä eurooppalaista käytäntöä¹.

Taloudelliset vaikutusarviot

Hallituksen esityksessä arvioidaan, että muutos lisää valtion vuotuisia verotuottoja noin 90 miljoonaa euroa. Ensi vuoden tuottoarvio on tätä pienempi, hieman yli 50 miljoonaa euroa ennakotilauksen vuoksi.

Arviossa on oletettu, että veronkorotus siirtyy kuluttajahintoihin lähes täysimääräisesti. Se vähentäisi lehtitilauksia jonkin verran ja sen myötä tilausmaksutuloja kaikkiaan noin 3 prosenttia nykyisestä. Lisäksi ilmoitus- ja mainostulot voivat pienentyä, jos lukijamäärä vähenee. Perusteluissa on arvioitu yleisesti, että muutokset voivat kaikkiaan heikentää alan työllisyyttä.

Vaikutusarviossa on käytetty hyväksi liikenne- ja viestintäministeriön selvitystä *Bittejä paperilla — Tietoyhteiskunnan lehtijakelu*, Julkaisuja 14/2010. Hallituksen esityksen perusteluissa on kuitenkin korostettu, että vaikutusarvioiden tekoa vaikeuttaa puute riittävästä

¹ Liikenne- ja viestintäministeriön selvitys *Bittejä paperilla — Tietoyhteiskunnan lehtijakelu*, Selvitysmiehen ehdotus, Julkaisuja 14/2010, s. 27.

tutkimus- ja kokemusperäisestä tiedosta. Lisäksi useat erilaiset muutostekijät, kuten tietoyhteiskuntakehitys ja sähköisten palvelujen lisääntyminen, vaikuttavat nykyisin lehtien toimintaympäristöön. Veronkorotuksen vaikutusta on sen vuoksi vaikea erottaa muista levikkiin vaikuttavista tekijöistä.

Arvioinnin vaikeus selittää osaltaan sen, että lehdistöalan oma näkemys esityksen vaikutuksista poikkeaa täysin hallituksen esityksestä. Ala on arvioinut, että veronkorotuksen kokonaistaloudellinen nettovaikutus tulee olemaan negatiivinen ja että lehti- ja painoalalta häviää noin 2 500 työpaikkaa. Työpaikkoja katoaisi lisäksi yli tuhat muilta liittämissä aloilta, kuten lehtien jakelusta sekä metsä- ja paperiteollisuudesta.

Erot vaikutusarvioissa perustuvat lähinnä erilaiseen käsitykseen siitä, kuinka paljon veronkorotus vähentää lehtitilauksia ja pienentää tilausmaksutuloja. Hallituksen esityksen taustalla olevissa laskelmissa on käytetty tilausten hintajoustoa 0,3. Alan selvitysten mukaan se on kuitenkin huomattavasti suurempi, sanomalehtien osalta 1,77 ja aikakauslehtien osalta peräti 3,62. Muutoksen vaikutukset olisivat siten moninkertaiset hallituksen esittämiin arvioihin nähden.

Hallituksen esityksessä olevat arviot perustuvat osin edellä mainitussa liikenne- ja viestintäministeriön selvityksessä oleviin laskelmiin. Niissä käytetty tilausten hintajousto oli 0,3, kun arvonnäkövero nostettiin selvityksen tekoajankohdan mukaiseen alimpaan verokantaan 8 prosenttiin, ja 0,6, jos verokanta olisi nostettu yleiseksi, tuolloin 22 prosenttiin. Vaikka liikenne- ja viestintäministeriö on huomauttanut lausunnossaan, ettei tarkastelusta voida tehdä pitkälle meneviä johtopäätöksiä nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, ero alan arvioihin on suuri.

Myös vanha kansainvälinen selvitys puoltaa näkemystä, jonka mukaan sanomalehtien myynti reagoi heikosti hinnanmuutoksiin. Syynä on se, että sanomalehtiä on pidetty välttämättömyyshyödykkeinä. Tältä osin hintaherkkyys on saattanut nyttemmin kasvaa. Hallituksen näkemystä tukee kuitenkin myös se yleinen tieto, että tuotteista valtaosan hintajousto on alle 1,0:n.

Alan arviot² ovat myös tähän nähden sangen korkeita.

Valiokunta katsoo näillä perusteilla, että arvonnäköverolakia voidaan muuttaa hallituksen esittämällä tavoin.

Luopuminen nollaverokannasta on myös lopullinen, eikä siihen voida siten palata enää myöhemmin. Tämä koskee valtiovarainministeriöstä saadun selvityksen mukaan myös sitä alan esittämää vaihtoehtoa, jossa veronmuutos olisi väliaikainen, esimerkiksi kaksi vuotta. Se alan esittämä vaihtoehto ei siis ole käytettävissä.

Koska muutos johtuu valtiontaloudellisista syistä, valiokunta ei puolla myöskään alan ehdotusta alentaa irtoluvunmyynnin verokantaa samanaikaisesti 9 prosenttiin. Alennettua verokantaa ei voida laajentaa myöskään verkkolehtiin, kuten ala on niin ikään ehdottanut. Verkkolehtiin tulee soveltaa unionin oikeuden mukaan arvonnäköverolain yleistä verokantaa, eikä Suomen veropoikkeuksella ole merkitystä sen kannalta.

Voimaantulo

Lainmuutoksen on tarkoitus tulla voimaan ensi vuoden alusta. Uutta verokantaa sovellettaisiin, kun veron suorittamisvelvollisuus syntyy lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Lehtiala pitää ehdotettua aikataulua liian kiireänä, jotta se pystyisi toteuttamaan uudistuksen vaatimat moninaiset muutokset. Se on ehdottanut, että voimaantuloa myöhennetään vähintään ensi vuoden syyskuun alkuun. Tällä olisi erityinen merkitys pienille lehdille, joilla ei ole riittävää henkilökuntaa muutostöihin.

Budjettilakeihin liittyvä kiire ja aikataulupaine aiheuttavat usein käytännön hankaluuksia toimijoille. Valiokunta pitää tätä valitettavana ja osin ongelmallisena. Menettelyyn on silti vaikea saada muutosta, ellei koko budjetin käsittelyrytmiä muuteta. Toisaalta, aikataulu on toimijoiden tiedossa ja siihen on mahdollisuus

² Alan arvio perustuu kahteen ulkopuolisen laitoksen tekemään kyselytutkimukseen. Ne tehtiin hallitusohjelman linjausten jälkeen ja koskivat arvonnäköverokannan korotuksen vaikutuksia lehtitilauksiin.

varautua jossain määrin jo ennakoon. Lisäksi tieto tilattujen lehtien veromuutoksesta kirjattiin jo hallitusohjelmaan, samoin kuin tavoite toteuttaa veromuutokset etupainotteisesti.

Voimaantuloajankohdan siirto lähes vuodella jatkaisi verovapautta yli aiotun ennakkotilauksen vuoksi. Ennen lain voimaantuloa kertyneisiin ennakkomaksuihin sovellettaisiin näet nyt voimassa olevaa lakia eli nollaverokantaa. Tämä olisi vastoin esityksen fiskaalisia tavoitteita.

Valiokunta katsoo näillä perusteilla, ettei hallituksen ehdottamaa voimaantuloaikaa ole syytä myöhentää. Verohallinnon on syytä kuitenkin varautua ohjeistamaan erityisesti pieniä toimijoita, joilla ei ole laajaa kokemusta arvonnäis-veron alaisesta toiminnasta.

Seuranta

Hallituksen esittämä veronkorotus heijastuu eittämättä lehtialan liiketoimintaan ja toimintaedellytyksiin. Vaikka sen vaikutus lehtialalla käynnissä olevan yleisen murroksen rinnalla on rajallinen, lehdistön asemaa on kuitenkin syytä seurata. Tämä koskee erityisesti pieniä tilattavia tiede-, kulttuuri- ja vaihtoehtolehtiä sekä pieniä paikallislehtiä. Niillä on erityinen asema tiedon ja sivistyksen välittäjänä ja lehdistön monipuolisuuden rikastuttajana. Valiokunta pitää tärkeänä, että niitä pyritään tukemaan tarpeen tullen myös verotuksen ulkopuolisin toimin.

Liikenne- ja viestintäministeriö on korostanut niin ikään seurannan tarvetta. Se arvioi, että muutos saattaa edellyttää pitemmällä aikavälillä viestintäpoliittisia toimenpiteitä sananvapauden turvaamiseksi. Ministeriö on perustamassa erityistä lehtiasia-ain neuvottelukuntaa, joka seuraa käynnissä olevaa alan murrosta. Neuvottelukunta arvioi kehitystä lehdistön näkökulmasta. Se on tarvittaessa valmis tekemään myös ehdotuksia lehdistön toimintaedellytysten parantamiseksi. Valiokunta tukee tätä etenemistapaa.

Seurannalla saadaan lisätietoa myös siitä, miten tietoyhteiskuntakehitys ja sähköisten palvelujen käyttö yleensä etenevät. Sen myötä jäsentyy myös, millaisella viestintäpolitiikalla lehdistöön liitettyjä perinteisiä hyveitä kyetään parhaiten edistämään tulevaisuudessa. Valio-

kunta pitää tätä näkökulmaa tärkeänä. Samalla saadaan lisätietoa myös siitä, voidaanko verkkolehteen yhdistää toimiva sisällöntuotannon ansaintamalli. Tästä on saatu vastikään ensimmäisiä viitteitä.

Yleishyödyllisten yhteisöjen jäsenlehdet

Veromuutos ei vaikuta yleishyödyllisten yhteisöjen jäsenlehtien verokohteluun, joka säilyi ennallaan (ALV 4 § ja TVL 23 §). Näiden lehtien *tekniseen valmistukseen liittyvä painotyö* voidaan niin ikään myydä edelleen verottomasti yleishyödylliselle yhteisölle. Tämä etuus perustuu liittymissopimukseen ja on kirjattu arvonnäis-verolain 56 §:ään.

Verokohtelun yhdenmukaisuus puoltaisi periaatteessa sitä, että myös yleishyödyllisten yhteisöjen lehtien painotyön verokanta nostettaisiin 9 prosenttiin. Tätä ei kuitenkaan esitetä, koska painotyöhön ei voida soveltaa alennettua verokantaa. Luopuminen nykyisestä nollaverokannasta merkitsisi siis sitä, että painotyö tulisi verottaa yleisen 23 prosentin verokannan mukaan. Tämän vuoksi nykyisestä verottomuudesta ei ole haluttu luopua.

Asian käsittelyn yhteydessä on ilmennyt, että jäsenlehtiä toimitetaan nykyisin eri tavoin. Perinteisen oman toimitustyön rinnalle on esimerkiksi yleistynyt malli, jossa myös toimitustyö ostetaan ulkopuoliselta yleishyödyllisen yhteisön toimiessa lehden julkaisijana. Lisäksi yhä yleisempi on myös menettely, jossa yhteisö tilaa jäsenilleen jonkin yleisen, alaan liittyvän lehden. Lehden julkaisija on silloin siis ulkopuolinen taho, joka toimittaa lehteä yleiseen myyntiin.

Yhteisöjen edustajat ovat ehdottaneet, että 56 §:n mukainen verottomuus laajennettaisiin koskemaan kaikkia jäsenlehtiä riippumatta siitä, miten lehti on toimitettu. Tämä edistäisi jäsen-ten yhdenvertaisuutta.

Valiokunta ei pidä ehdotettua muutosta kuitenkaan mahdollisena, koska jäsenlehtiä koskeva poikkeus on rajattu nykymuotoonsa Suomen liittymissopimuksessa. Veroetu koskee siis vain lehden *teknistä valmistusta*, so. painotyötä ja kirjapainon veloittamia jakelukustannuksia, ei

sen sijaan toimitustyötä. Toimitustyön myynti julkaisijana olevalle yleishyödylliselle yhteisölle on siten jo nyt verollista. Lainmuutoksella ei ole vaikutusta tähän verokohteluun.

Verovapaus koskee lisäksi vain yleishyödyllisen yhteisön *jäsenlehtiä* eli pääasiassa jäseniään tai jäsenyhdistystensä jäseniä varten julkaise-
maa lehteä. Jos yhteisö tilaa jäsenilleen jonkin yleisen, vaikkakin alaan liittyvän lehden, kysymys ei ole enää jäsenlehdestä laissa tarkoitettulla tavalla. Tällaisen lehden tilaus ei siis kuulu 56 §:ssä tarkoitettun verovapauden piiriin. Verovapaus ei vastaisi myöskään jäsenlehtiä koskevan sääntelyn alkuperäistä tavoitetta eikä arvonalaisverojärjestelmän yleisiä periaatteita.

Lainmuutos merkitsee siis sitä, että näistä tilauksista on suoritettava jatkossa veroa alennettuna, 9 prosentin verokannan mukaan.

Valiokunta viittaa vielä Verohallinnon ohjeeseen Dnro 384/349/2007, 30.4.2007 (*Verotusohje yleishyödyllisille yhdistyksille ja säätiöille*), jossa on ohjattu tarkemmin jäsenlehtien verokohtelua.

Lakialoitteet

Valiokunta esittää, että aloitteet hylätään.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana ja

että lakialoitteet LA 20/2011 vp ja LA 24/2011 vp hylätään.

Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 2011

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Kimmo Sasi /kok	Jouko Skinnari /sd
vpj.	Pentti Kettunen /ps	Osmo Soininvaara /vihr (osittain)
jäs.	Pertti Hemmilä /kok	Astrid Thors /r
	Jouko Jääskeläinen /kd	Kauko Tuupainen /ps
	Timo Kalli /kesk	Kari Uotila /vas
	Esko Kiviranta /kesk	Pia Viitanen /sd
	Mika Lintilä /kesk	vjäs. Pietari Jääskeläinen /ps
	Heli Paasio /sd	Esko Kurvinen /kok
	Kari Rajamäki /sd	Mats Nylund /r (osittain)
	Sari Sarkomaa /kok	Eero Reijonen /kesk.

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

VASTALAUSE 1

Perustelut

Hallituksen esitys HE 52/2011 vp koskien arvonlisäveron 9 %:n verokannan ulottamista myös sanoma- ja aikakauslehtien tilauksiin on perussuomalaisten mielestä väärää politiikkaa. Sähköisen median kehitys on viime vuosina ajanut painetun median hyvin ahtaalle, ja arvonlisäveron nostaminen johtaisi alan yritykset entistä vaikeampaan tilanteeseen.

Lehtialan asiantuntijoiden mukaan lainmuutos tulee lisäämään työttömyyttä lehtialan lisäksi painotoiminnassa ja jakelussa. Lisäksi heidän mukaansa veronkorotus tulee aiheuttamaan vaikeuksia erityisesti paikalliselle ja maakunnalliselle uutistuotannolle. Näin ollen esitys on räikeästi ristiriidassa jopa hallituksen omien tavoitteiden, kuten työllisyyden ja tasa-arvon vahvistamisen, kanssa.

On lisäksi huomattava, että Viestinnän Keskusliiton Taloustutkimuksella teettämän mielipidekyselyn mukaan 68 % kansalaisista vastustaa hallituksen aikeita asettaa lehtitilauksille 9 %:n arvonlisävero. Vero ei saanut enemmistön kannatusta missään väestöryhmässä. Media-ala arvioi myös, että veronkorotus ei todellisuudessa lisäisi verokertymää kuin 13 miljoonaa euroa, koska hintojen nousu johtaisi tilauskantojen romahtamiseen. Kun vielä otetaan huomi-

oon veronkorotuksen välilliset vaikutukset, kuten työttömyyden nousu, saattaa veronkorotuksen nettovaikutus valtion talouteen olla jopa negatiivinen.

Lisäksi eräiden työvaltaisten alojen (mm. parturi-kampaamojen, suutareiden ja pienkorjaamojen) alennettu alv-kanta poistuu vuoden 2011 lopussa, eikä hallitus aio tehdä asialle mitään. Tämä vaarantaa lukuisien pienyrittäjien elannon, kun taantumun ja kasvavan inflaation uhatessa palvelujen kysyntä on muutenkin uhatuna. Vaikka kokeiluluontoisen alv-alennuksen työllistämisaikutukset eivät olekaan kiistatonta, sillä on merkittävä vaikutus tuhansien pienyrittäjien tulotasoon ja pärjäämiseen. Mielestämme on syytä jatkaa alv-helpotuksen toteuttamista, sillä se kannustaa yrittäjyyteen ja auttaa vyötään kiristäviä pienyrittäjiä selviytymään hengissä talouttamme uhkaavan laman ylitse.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hylätään ja

että lakialoite LA 24/2011 vp hyväksytään.

Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 2011

Pietari Jääskeläinen /ps
Pentti Kettunen /ps
Kauko Tuupainen /ps

VASTALAUSE 2

Perustelut

Kataisen hallitus esittää ensi vuoden alusta sanoma- ja aikakauslehtitilausten veron nostamista 0 prosentista 9 prosenttiin. Vaikutus heijastuu suoraan työllisyyteen.

Alan oman järjestön eli Viestinnän Keskusliiton mukaan lehti- ja painoalalle muutos merkitsisi arviolta 2 500 työpaikan menetystä. Lisäksi on arvioitu noin 1 000 työpaikan väheneminen jakelussa ja paperiteollisuudessa.

Kiristys osuu eniten pieniin tilattaviin mieliteksti-, kulttuuri- ja vaihtoehtolehtiin sekä pieniin paikallislehtiin.

On selvää, että arvonlisäverokannan näin suuri muutos vaikuttaa eniten pienituloisiin kansalaisiin. Korotus lisäisi siten yhteiskunnan eriarvoistumista. Suomen talouksista 72 prosenttia tilataan sanomalehti.

On olemassa vahvoja perusteluja sille, että vuotuinen arvonlisäverokertymä ei tule olemaan tavoiteltu 90 miljoonaa euroa. Lehtimyyntin ja ilmoitusmyyntin supistuminen, kustantajien heikentyvät tulokset sekä kielteiset työllisyysvaikutukset huomioon ottaen verokannan nos-

ton todellisia vaikutuksia ei ole huomioitu Kataisen hallituksen esityksessä.

Ala itse arvioi, että kokonaisvaikutus valtion verotuottoihin on negatiivinen. Tässä on vaara, että julkinen valta joutuu tulonsaajan sijasta maksumiehen rooliin.

Samassa yhteydessä tuomme esiin myös työvaltaisten alojen, kuten parturi- ja kampaamoalajien sekä pienten korjauspalveluiden alennettuna verokannan kokeilun päättämisen ensi vuoden alusta lukien. Vakinaistamisen sijaan Kataisen hallitus on tämän kokeilun päättämässä. Alan järjestö epäilee veronnoston vähentävän liikevaihtoa peräti neljänneksellä.

Nämä toimet ovat osoitus Kataisen hallituksen tähän taloustilanteeseen sopimattomasta politiikasta. Keskusta ei voi esitettyä arvonlisäveron nostoa hyväksyä, vaan se tulee hylätä.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hylätään.

Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 2011

Mika Lintilä /kesk
Timo Kalli /kesk

Esko Kiviranta /kesk
Eero Reijonen /kesk